

Forhandling

Gert Petersen (SF):

Vi har tidligere fra vores side betegnet lovforslaget som et fremskridt i forhold til den gældende retstilstand, men vi fandt, at der var nogle mangler i det, og jeg skal også erkende, at der under udvalgsbehandlingen og den offentlige debat efter vores opfattelse er afdækket nogle yderligere mangler, som man godt kan være lidt skamfuld over at man ikke fik frem ved førstebehandlingen. Man får så travste sig med, at heller ikke i Medieansvarsudvalget var der nogen, der var opmærksom herpå.

Det, jeg tænker på set fra vores synspunkt, er spørgsmålet Pressenævnets virke. Det er svært overhovedet at håndtere et begreb som presseetik, og man kan spørge sig, om der kan lovgives om presseetik. Det kan i hvert fald meget nemt misforstås eller misfortolkes derhen, at der bliver tale om en eller anden form for censur eller forhåndscensur – selvcensur i hvert fald.

Jeg mener bestemt ikke, det har været hensigten med lovforslaget, og netop fordi det klart ikke har været hensigten, har det også været muligt under forhandlingerne i udvalget og med justitsministeren at nå frem til formuleringer i betænkningen, som klart viser, at den frygt, som nogle kunne have haft for, at lovfæstelsen af Pressenævnet kunne føre til en form for censur, er ubegrundet. Det er klart understreget, at der ikke kan blive tale om, at Pressenævnet kan foretage undersøgelser af politimæssig karakter, om jeg så må sige, det har ikke til opgave at undersøge kilder, eller hvordan journalister er nået frem til det materiale, som de offentliggør. Det er sagen helt ivedkommende, det er noget, som hører under de retslige myndigheder. Med de formuleringer, som nu er valgt i betænkningen, hvor dette er meget stærkt understreget, synes jeg, at man kan imødesee et fornuftigt virke fra Pressenævnets side. Det vil under alle omstændigheder betyde, at en sag, hvor det – selv om man vinder den pågældende sag – kan være ubehageligt og besværligt under alle omstændigheder at få den frem for en domstol, og hvor man får rippet op i hele historien en gang til, kan afgøres og klares meget hurtigere igennem Pressenævnet. Men der er altså ikke tale om, at Pressenævnet skal gå ind og undersøge den konkrete journalisti-

ske handlemåde ved fremskaffelsen af stoffet, og det var det, nogle var bange for.

Der er også sket andre ændringer. Jeg var selv ved førstebehandlingen fremme med spørgsmålet om kildebeskyttelsen, og jeg må sige, at det ændringsforslag, som er stillet her fra justitsministeren, er fuldt tilfredsstillende; jeg synes, det er et meget betydeligt fremskridt i forhold til den oprindelige tekst. Igen vil jeg understrege, at jeg ikke mener, at justitsministeren i den oprindelige tekst lagde op til en forringelse af kildebeskyttelsen – tværtimod – også dér var der tale om en forbedring, og justitsministeren gjorde simpelt hen det, at han fulgte flertallet i Medieansvarsudvalget. Vi var nogle, som syntes, at mindretallet i Medieansvarsudvalget var inde på nogle mere klare afgrænsninger, og jeg er glad for, at man i ændringsforslaget har fulgt intentionen, selv om man ikke er gået så vidt, som det pågældende mindretal i Medieansvarsudvalget ønskede.

Endelig skal jeg sige, at vi fra SF's side har stillet 2 ændringsforslag, som vi givetvis ikke får vedtaget, men de er stillet af principielle grunde. Det, at de ikke bliver vedtaget, skal ikke afholde os fra at stemme for loven ved tredjebehandlingen. De er stillet af principielle grunde, og vi kan altid ad åre komme tilbage til dem, når vi nu ser, hvordan denne medieansvarslov kommer til at virke.

Det ene handler om, at ansvaret for citater principielt må påhvile den, der citeres, og ikke den, der viderebringer citatet. Der gøres nogle undtagelser i ændringsforslaget, nemlig i tilfælde, hvor den, der viderebringer citatet, ved, at udtalelsen er urigtig, eller at den indebærer en krænkelse af privatlivets fred, og også, hvis den, der viderebringer citatet, selv har opmuntret til fremsættelse af den citerede udtalelse. Men ellers mener vi, at ansvaret må påhvile alene den, der citeres; det mener vi vil være bedst for den offentlige debat.

Det andet ændringsforslag handler om, at vi ønsker enhver antydning af objektivt ansvar for medieforetagendet i form af bøder fjernet fra lovforslaget. Også her er det et princip, som vi synes det er det rigtigste at få fastslået; igen er jeg klar over, at vi står temmelig alene med det. Men som sagt, af principielle grunde ønsker vi det til afstemning, og vi kan så, når loven er vedtaget – og vi vil stemme for loven ved tredje behandling, fordi den er et stort fremskridt i